Lietas Nr. 128012413
Lietas arhīva Nr. 104AA-0017-15/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 5.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis G.Kveska
tiesneses L.Šteinerte un I.Vīgante

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Grīnberga fonds" pilnvarota pārstāvja iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.maija spriedumu, ar kuru atstāts negrozīts Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012.gada 20.novembra lēmums Nr. D57 40-3, bet SIA „Grīnberga fonds" sūdzība noraidīta.

Aprakstošā daļa

2012.gada 22.oktobrī Rīgas pilsētas Būvvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas Daugavas kreisā krasta būvinspektoru nodaļas galvenā būvinspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.016-K CB Nr.014552 par to, ka SIA „Grīnberga fonds" (reģ. Nr.40003923982) Rīgā, /adrese/, veikusi patvaļīgu būvniecību bez būvprojekta un būvatļaujas, - mainīts esošās dzīvojamās mājas veidols - piebūvēta piebūve (no finiera loksnēm), izbūvētas durvis, viens logs likvidēts, mainīts fasādes izskats, veikta nelikumīga teritorijas bruģēšana (cits īpašnieks), tādējādi pārkāpjot Būvniecības likuma 13.panta pirmo daļu un 16.panta pirmo daļu, „Vispārīgo būvnoteikumu" 58. un 112.punktu.

Atbildība par izdarīto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152.panta pirmajā daļā (lietas 25.lpp.).

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012.gada 20.novembra lēmumu Nr. D57 40-3 (turpmāk spriedumā - Lēmums), pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk spriedumā - LAPK) 32.pantu un 152.panta pirmo daļu, 33.panta pirmās daļas 1.punktu SIA „Grīnberga fonds" (reģ. Nr.40003923982) piemērots administratīvais sods Ls 200,00 (divi simti lati) (lietas 21.lpp.).

SIA „Grīnberga fonds" pārsūdzēja Lēmumu un ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.maija spriedumu tika atstāts negrozīts Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012.gada 20.novembra lēmums Nr. Nr. D57 40-3, bet SIA „Grīnberga fonds" sūdzība noraidīta (lietas 84.-89.lpp.).

Pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka lietā pastāv strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par protokolā un pārsūdzētajā Lēmumā norādītajiem administratīvajiem pārkāpumiem un atsaukusies uz LAPK 237.pantā noteiktajiem lietvedības uzdevumiem administratīvo pārkāpumu lietās.

Pirmās instances tiesa lietā norādījusi uz konstatētajiem lietas faktiskajiem apstākļiem: protokolu CB Nr.014552; atzinumu Nr. BV-12-840-atz; 2011.gada 1.augustā starp /pers. A/ un Sūdzības iesniedzēju noslēgto Nomas līgumu 5/11 (lietas 9.-11.lpp.); 2010.gada 17.novembrī starp /pers. B/ un SIA „Grīnberga fonds" noslēgto nekustamā īpašuma nomas līgumu, kurā 4.1.1. punktā noteikts, ka SIA „Grīnberga fonds" ir pienākums ievērot /pers. B/ aizliegumu celt uz iznomāta zemes gabala jebkādu celtni un 4.3.punktā noteikts, ka SIA „Grīnberga fonds" pienākumos ietilpst nepieļaut darbību, kas pasliktina zemes gabala stāvokli. Līgums spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim (lietas 13.-15.lpp.).

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Būvniecības likumā noteikto un MK 1997.gada 1.aprīļa noteikumiem Nr. 112 „Vispārīgie būvnoteikumi".

Pirmās instances tiesa norādījusi uz LAPK 289.^{13} panta trešajā daļā noteikto un novērtējot pārsūdzēto Lēmumu atzinusi, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi iepriekš norādītos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka, ka SIA „Grīnberga fonds" darbības pareizi tika kvalificētas kā patvaļīga būvniecība, par kuru atbildība paredzēta LAPK 152.panta pirmajā daļā. Tiesa uzskata, ka SIA „Grīnberga fonds" ir piemērots minimālais sods, kāds paredzēts par šo administratīvo pārkāpumu un piemērojot sodu, ir ievēroti LAPK 32.panta noteikumi un SIA „Grīnberga fonds" uzliktais sods atbilst vispārējiem sodu piemērošanas principiem.

Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.maija spriedumu SIA „Grīnberga fonds" valdes loceklis /pers. C/ (turpmāk spriedumā Sūdzības iesniedzējs) iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka spriedums ir prettiesisks un apstrīd to pilnā apmērā.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nav veicis Būvvaldes sagatavotajā atzinumā fiksēto patvaļīgo būvniecību, kā arī nav vainojams minētajos pārkāpumos.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa pievienojoties iestādes lēmuma motivācijai, nav izvērtējusi visus LAPK 272.pantā minētos Lēmuma pieņemšanai būtiskos apstākļus.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka tiesa nepareizi ir konstatējusi personu, kura vainojama administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo izskatot lietu 2013.gada 3.jūnijā tika norādīts, ka lieciniece /pers. A/ ir veikusi teritorijas bruģēšanas un finiera piebūves izbūvi. 2014.gada 7.maijā tiesas sēdē tika iesniegts viņas rakstveida paskaidrojums, bet tiesa spriedumā norādījusi, ka netic šim pierādījumam.

Sūdzības iesniedzējs šo tiesas apgalvojumu uzskata par absurdu, jo kā tika norādīts arī tiesas sēdes laikā, /pers. A/ ir iegādājusies ½ domājamo

daļu no Sūdzības iesniedzējam piederošā īpašuma /adrese/ par LVL 45 000,00 un viņas īpašuma tiesības ir nostiprinātas Zemesgrāmatā ar 2012.gada 20.novembra lēmumu.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka pārējās pārbūves varēja veikt arī pirms viņš iegādājās nekustamo īpašumu, bet viņš neveica nekādas darbības, lai to konstatētu. Nekādas ekspertīzes, lai noskaidrotu kad ir veikti būvdarbi, nav veiktas.

Sūdzības iesniedzējs citējis LAPK 37.pantu un 239.panta 7.punktā noteikto par lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un norādījis, ka tiesa un iestāde nav ņēmusi vērā atzinumu Nr.BV-11-683-atz, un ar to ir pārkāpusi LAPK 237.pantā noteikto un 37.panta nosacījumus par noilguma iestāšanos administratīvo pārkāpumu lietās.

Sūdzības iesniedzējs atsaucoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 19.janvāra sprieduma lietā Nr. A42723008 8.punktu, kurā tiesa ir izteikusies par būvniecības, renovācijas un rekonstrukcijas būtību, norādījis uz LAPK 152.panta pirmās daļas sastāva iestāšanos, kā arī norādījis uz spriedumu administratīvo pārkāpumu lietā Nr. 142310712, kur atbildība ir noteikta nevis par būvdarbu rezultātā radušos ilgstošu situāciju, bet par konkrētu fizisko darbību - nelikumīgu renovācijas vai rekonstrukcijas darbu veikšanu.

Attiecībā uz noslēgto nomas līgumu ar /pers. B/, sūdzības iesniedzējs norādījis, ka civiltiesisko līgumu neievērošana ir civiltiesiska strīda pamatā un tā nav skatāma administratīvo pārkāpumu lietas ietvaros.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka iestāde nav pilnībā konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu, un tiesa norādot uz varbūtību, ka Sūdzības iesniedzējs nav veicis būvniecību, tomēr pievienojusies iestādes motivācijai.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesai nebija pamats saukt viņu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 152.panta pirmās daļas, atstājot negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012.gada 20.novembra lēmumu Nr. D57 40-3.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.maija spriedumu un Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012.gada 20.novembra lēmumu Nr. D57 40-3.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289^{21}.pantā noteikto, apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata koleģiāli triju tiesnešu sastāvā, rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību. Tiesa pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē, par to paziņojot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem ne vēlāk kā divas nedēļas pirms paredzētās lietas izskatīšanas.

Tiesu kolēģija uzskata, ka iesniegto apelācijas sūdzību, var izskatīt rakstveida procesā, izvērtējot lietas materiālus.

Atbilstoši LAPK 244.pantam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesu kolēģija novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi lietas materiālos apkopotos pierādījumus atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, līdz ar ko ir atstājams negrozīts.

Nav pamata uzskatīt, ka administratīvā pārkāpuma lietā būtu iestājies LAPK 37.pantā paredzētais administratīvās atbildības noilgums.

LAPK 37.panta pirmā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Tiesu kolēģija uzskata, ka administratīvā lietvedība šajā lietā ir ierosināta sakarā ar ilgstošu administratīvo pārkāpumu, līdz ar ko lietvedības uzsākšanas termiņš ir skaitāms no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Lietas materiālos atrodas dzīvojamās ēkas /adrese/ fotogrāfiskie attēli, kuri ir izdarīti 2011.gada 30.septembrī un 2012.gada 9.oktobrī (lietas 27.-28.lpp.). Kā var spriest no abiem attēliem, finiera piebūve mājai bija izveidota jau vismaz 2011.gada 30.septembrī.

Neskatoties uz šīm ziņām nav nekāda pamata uzskatīt, ka par pārkāpuma pārtraukšanas dienu būtu uzskatāms 2011.gada 30.septembris. Lietas materiāli norāda, ka 2011.gada 30.septembrī fotogrāfijas ir izgatavotas kā pielikums 2011.gada 27.oktobra atzinumam Nr. BV-11-683-atz, bet šis atzinums ir ticis sagatavots pārbaudot būvvaldē saņemto iesniegumu par žoga izbūves likumību dzīvojamās ēkas /adrese/ teritorijas iekšpusē (lietas 51.lpp.).

Apstāklis, ka būvinspektore /pers.C/ jau tad detalizēti nepārbaudīja nekustamā īpašuma inventarizācijas lietu un neatklāja citus nelikumīgas būvniecības faktus, nevar kalpot par pamatu LAPK 37.panta pirmajā daļā paredzēto termiņu iestāšanās konstatēšanai.

Atbilstoši LAPK 152.panta pirmās daļas dispozīcijai, lai konstatētu minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē, ka notiek būves renovācija, rekonstrukcija vai restaurācija bez akceptēta projekta vai būvatļaujas (ir noteikti izņēmumi, kas paredzēti Vispārīgajos būvnoteikumos) vai ir pārkāpti vienkāršotās renovācijas vai vienkāršotās rekonstrukcijas noteikumi.

Minētā LAPK norma ir ar blanketu dispozīciju, tas ir – tā neapraksta pārkāpuma pazīmes, bet gan norāda uz citiem normatīvajiem aktiem, kuros šādas pazīmes ir paredzētas.

Izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā par šādiem normatīvajiem aktiem ir atzīstams 1995.gada 10.augusta Būvniecības likums un MK 1997.gada 1.aprīļa noteikumi Nr. 112 „Vispārīgie būvnoteikumi".

Atbilstoši administratīvā pārkāpuma protokolā sniegtajam pārkāpumu būtības aprakstam, ir norādīts uz Vispārīgo būvnoteikumu 58. un 112.punktu, kā arī Būvniecības likuma 13.panta pirmās daļas un 16.panta pirmās daļas prasību pārkāpumiem.

Būvniecības likuma 13.panta pirmā daļa, kura precīzi ir citēta pirmās instances tiesas spriedumā, uzliek par pienākumu pasūtītājam vai būvētājam pirms būvdarbu uzsākšanas saņemt būvatļauju Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētajā kārtībā.

Vispārīgo būvnoteikumu 58.punkts paredz prasību izstrādāt būvprojektu gadījumos, kad tiek veikta būves vai tās daļas rekonstrukcija un 112.punkts paredz prasību pirms būvdarbu uzsākšanas saņemt būvvaldes vai citas institūcijas izsniegtu būvatļauju.

Izvērtējot iesniegtās apelācijas sūdzības saturu tiesu kolēģija secina, ka Sūdzības iesniedzējs neapstrīd faktu, ka īpašumā /adrese/ faktiski ir veikti administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstītie būvdarbi. Detalizētāk šie būvdarbi ir aprakstīti 2012.gada 16.oktobra atzinumā Nr. BV-12-840-atz, ir veikta objekta fotografēšana, kā arī atzinumam pievienotajā telpu inventarizācijas plāna kopijā būvinspektore /pers.C/ ir veikusi uzskatāmas atzīmes par veikto būvdarbu apjomu (lietas 26-29.lpp.).

Atbilstoši Rīgas pilsētas būvvaldes atzinumā Nr. BV-12-840-atz norādītajam, Rīgas pilsētas būvvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas Daugavas kreisā krasta būvinspektoru nodaļas galvenā būvinspektore ir atzinusi, ka būvē ir veikta rekonstrukcija (lietas 26.lpp.).

Tāpat tiesu kolēģija uzskata, ka Sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis apgalvojumu, ka atzinumā aprakstīto būvdarbu veikšanai, atbilstoši Būvniecības likuma un Vispārīgo būvnoteikumu normām bija nepieciešams izstrādāt būvprojektu un saņemt būvatļauju.

Kā izriet no pirmās instances tiesas sēdes protokolā (CD skaņu ieraksts pie lietas materiāliem) sniegtajiem SIA „Grīnberga fonds" pārstāvja paskaidrojumiem un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas izdrukas (lietas 95.-97.lpp.), laikā no 2009.gada 19.februāra līdz 2012.gada 20.novembrim SIA „Grīnberga fonds" piederēja ½ no ēkas /adrese/.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nav izpildījis darbības, kas veido LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvo

pusi – nav veicis atzinumā aprakstītos rekonstrukcijas darbus, līdz ar ko nevar tikt saukts pie administratīvās atbildības.

Sākot no brīža, kad SIA /Nosaukums A/ tika iepazīstināts ar 2012.gada 16.oktobra atzinuma saturu, līdz pat apelācijas sūdzībā izklāstītajai argumentācijai, no Sūdzība iesniedzēja puses tiek pausta nostāja, ka daļa atzinumā aprakstīto būvdarbu jau bija veikti uz 2009.gada 19.februāri, tas ir uz brīdi, kad SIA /Nosaukums A/ iegādājās no /pers. D/ ½ no dzīvojamās ēkas /adrese/, bet daļu patvaļīgi ir veikusi /pers. A/, kura 2012.gada 20.novembrī nopirkusi ½ no SIA /Nosaukums A/ piederošās īpašuma daļas, tas ir $^{1}/_{4}$ no dzīvojamās ēkas.

Šāda aizstāvības pozīcija nevar būt par pamatu Sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

Atbilstoši Civillikuma 994.pantam, par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās. Līdz ar to ir uzskatāms, ka administratīvā pārkāpuma pārtraukšanas brīdī, par kādu tiesu kolēģija uzskata dienu, kad tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, tas ir 2012.gada 22.oktobri, puses ēkas īpašnieks ir bijusi SIA /Nosaukums A/.

Šis apstāklis padara par pilnīgi nenozīmīgām /pers. A/ liecības, ka viņa ir uzbūvējusi finiera piebūvi pie mājas, jo jau no 2011.gada 1.augusta nomā daļu no zemes gabala īpašuma. Ja SIA /Nosaukums A/ fonds uzskata, ka /pers. A/ lietojot zemes gabalu ir nodarījusi tai zaudējumus, tā var griezties ar prasību tiesā prasot šo zaudējumu atlīdzināšanu, bet par īpašumā veikto būvdarbu likumību šajā gadījumā ir jāatbild tā īpašniekam.

Kā izriet no lietas materiāliem un pirmās instances tiesas sēdēs protokola Sūdzības iesniedzējs no nelikumīgi veiktajiem būvdarbiem norobežojas ar vienkāršu, mutvārdos izteiktu apgalvojumu, ka tie ir veikti pirms īpašu tiesību iegūšanas un šī apgalvojuma apstiprināšanai nepiestāda nekādus pierādījumus.

Tiesu kolēģija uzskata, ka ar šādiem apgalvojumiem nevar atspēkot ēkas inventarizācijas lietā ietvertās ziņas un zemes gabala īpašnieces /pers. B/ 2012.gada 20.augusta iesniegumā sniegtās ziņas (lietas 30.lpp.).

Sūdzības iesniedzēja apgalvojumi par to, ka SIA /Nosaukums A/ piederēja tikai daļa no mājas, līdz ar ko tas nevar nest pilnu atbildību par veikto būvdarbu likumību, nav ņemams vērā. Tiesas uzdevums ir izlemt jautājumu par konkrētas juridiskas vai fiziskas personas vainu konkrētās lietas ietvaros, bet tiesa nevar lemt arī par kādu citu personu iespējamo vainu gadījumos, ja pret tām nav uzsākta administratīvā lietvedība.

SIA /Nosaukums A/ ir sodīta tiesiski un pamatoti, un atbilstoši LAPK 152.panta pirmajai daļai piemērojot minimālo panta sankcijā paredzēto sodu, sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma raksturu un kaitējumu sabiedrībai kopumā, tas izvērtēts arī ņemot vērā pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.panta otrā daļas 1.punktu, 289^{21}.pantu un 289^{22}.pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.maija spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA /Nosaukums A/ iesniegto sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 5.janvārī.

Tiesnesis	/personiskais paraksts/	G.Kveska
Tiesneses	/personiskais paraksts/	L.Šteinerte
	/personiskais paraksts/	I.Vīgante